

under tilsyn, vil lovforslagets gennemførelse ikke påføre statskassen udgifter.

Lovforslaget vil ikke få administrative og økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes

Til § 1

Stk. 1 angiver lovforslagets hovedsigte, som er at give udtrykkelig hjemmel til, at livsforsikrings-selskaber og de pensionskasser, der er nævnt i § 5, anbringer midler i »risikoprægede aktiver«. Der tænkes f. eks. på obligationer, certifikater og lignende udstedt i særlige til dette formål oprettede serier, i ejerkapital i eller udlån til erhvervsvirksomheder, uanset om disse aktiver på kort sigt frembyder en mindre sikkerhed og giver et mindre afkast end mere traditionelle placeringer.

Reglerne i forsikringslovens § 68 og pensionskasselovens § 14 forudsætter, at selskabernes ledelse bestræber sig for at anbringe deres kapitaler på en hensigtsmæssig og for forsikringstagernes interesser tjenlig måde (betænkning 1957/184 side 17), omend det ikke som i ATP-lovens § 26, stk. 1, og § 6, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond har fundet direkte udtryk i selve lovteksten. Det hedder heri, at de respektive bestyrelser skal forvalte midlerne således, at de bliver til størst mulig gavn for de berettigede, og at der ved midlernes placering skal tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højst mulig forrentning.

Det ligger i den foreslåede ordning, at kapitalen i videre omfang end hidtil kan anbringes på vilkår, hvor afkastet ikke kan beregnes med den samme sikkerhed, som ved anbringelsen med et på forhånd aftalt afkast. Set fra långivernes side indebærer en variation af rente eller udbytte i takt med en virksomheds eller branches driftsresultat og/eller kapitaltilvækst en risiko for, at disse investeringer og udlån kan give et mindre afkast end det, der kan opnås på det åbne marked, også selv om man betragter investeringen over et meget langt tidsrum. På den anden side er der også mulighed for, at afkastet over tiden gennem sin karakter af værdifasthed kan give større afkast end traditionel placering.

Forslagets § 1, stk. 1, giver den fornødne hjemmel til, at midlerne i et vist omfang kan anbringes på måder, der involverer en sådan risiko. Efter forslaget kan de af stk. 1 omfattede aktiver båndlægges som en del af forsikringsfonden og pensionskassernes bundne midler, jfr. ordene »til dækning af deres forpligtelser«.

Stk. 2 giver livsforsikringssselskaberne og pensionskasser, der er nævnt i § 5, adgang til at udøve den virksomhed, der er nødvendig til anbringelse af risikovillig kapital i erhvervslivet, uanset forbuddet i den bestående tilsynslovgivning mod at drive anden virksomhed end henholdsvis forsikrings- og pensionskasevirksomhed.

Livsforsikringssselskaber og pensionskasser må ikke gå ind i udlåns- eller investeringsvirksomhed, som er forbeholdt penge- eller realkreditinstitutter eller andre finansielle institutioner. Imidlertid nødvendiggør placering af risikovillig kapital en vis selvforvaltning.

Det må erkendes, at der er en flydende grænse mellem på den ene side den placeringsaktivitet, som nødvendigvis må foregå for at anbringe de opsamlede præmier og bidrag, og på den anden side finansieringsvirksomhed. Der vil efter lovforslaget kunne blive tale ikke alene om opkøb af eksisterende investeringsobjekter i det åbne marked, men om anbringelse af kapitalbeløb, i en form og på vilkår, der aftales individuelt, og som kan blive af betydelig størrelse både samlet for den enkelte investor og i det enkelte engagement.

Forsikringssselskaber og pensionskasser må muligvis for at placere midlerne på denne måde skabe nye afdelinger som supplement til de eksisterende fondskontorer, og størrelsesordenen af beløbene vil kunne indebære en opsøgende aktivitet for, at midlerne kan anbringes i det ønskede omfang, hvis de ikke placeres gennem de i § 6 nævnte kanaliseringsinstitutter. I relation til den gældende lovgivning om forsikringssselskaber og pensionskasser vil denne organiserede virksomhed kunne ligge uden for det nuværende virksomhedsområde.

Lovligheden heraf sikres ved lovforslagets § 1, stk. 2.

For at bevare den investerede kapital vil det selvsagt være nødvendigt at forvalte anbringelserne, f. eks. ved at indhente regnskabsoplysninger og udøve stemmeret på aktier.

Denne forvaltning af investeringerne vil ikke være i strid med forbuddet mod at drive anden virksomhed i § 4 i lov om tilsyn med pensionskasser, § 5 i lovebekendtgørelse nr. 544 af 27. oktober 1975 og § 6 i lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed.

Derimod vil det være i strid med dette forbud, hvis forsikringssselskaber og pensionskasser ved anbringelsen af midler etablerer et koncernforhold til de selskaber, hvori de investerer, jfr. aktieselskabslovens § 2.

De pågældende bestemmelser er ligeledes til hinder for, at forsikringssselskaber og pensionskas-